

Emlékezés Matza Gyulára

Született Matza Gyulaként 1950. április 17-én. Élete szerelmének, Murányi Éva festőművésznék a megtalálása után, akivel a Francisc Hubic Művészeti Iskolában ismerkedett meg fiatalon, és aki műzsájává is vált, Murányi-Matza Gyula lett. Tinédzserkorától kezdve dalszövegeket ajándékozott karácsonykor meg születésnapokkor az osztálytársának, Virányi Attilának, aki megalapította a kommunizmus idején Románia leghíresebb és egyik legsikeresebb magyar zenekarát, a Metropol Group együttest.

Első versajándéka az *Égig érhetne az ének* című dal volt '68-ban. Ez a rockbanda himnuszává vált, és ez lett a legendás *Fehér album* utolsó dala. Ezt az alkotást negyven évvel később, 2015-ben kiegészítette még két strófával, melyeken érezhető az időbeli távolság, az érettség, a mély tartalmi mondanivaló, amihez nemcsak az évek múlása, de a több mint tizenöt évnyi betegség is hozzájárult. A Metropol-nóták mellett, amelyeket hivatalosan közzétettek, s emiatt cenzúrázottnak, virágnyelven kellett megfogalmazni a szövegeket, számos dalt írt Trifán Lászlónak, akivel szoros alkotói, baráti kapcsolatban állt. Dalszövegeinek egy része tehát Trifán-lemezek szerepel. Mindemellett írt a nagyváradi Mobil Tip együttesnek is, amelyben Trifán Lászlóval és Burchard Pállal, azaz Boogie-val játszott közösen, Matza Gyula a doboknál. Erről saj-

nos nem maradtak fenn hangfelvételek, csupán írásos szövegek. Az Elekes Emőke vezette Vox Humana női zenekarnak is írt szövegeket. A Tibor Ernő Galéria alkotói csoportjának is tagja volt a kezdetektől.

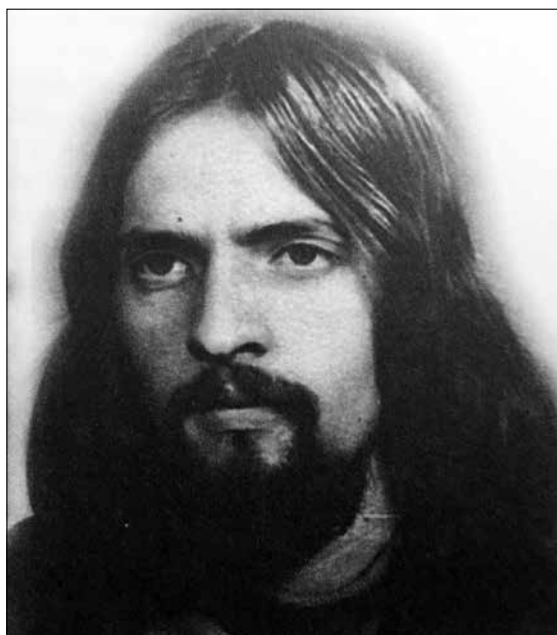
A fennebb említett, ismertebb anyagai mellett rengeteg publikálatlan és megzenésítetlen verset írt. Ezek közül a következőket halálának 3. évfordulója alkalmából (2018. november 11-én távozott e földi létből) bocsátotta rendelkezésünkre családja (felesége s egyben dalainak-verseinek műzsája, lánya, Matza Teréz, aki a *Kedvesem* című műzsaverset megfilmesítette, és fia, Murányi-Matza Mihály, aki maga is képzőművész). A kiegészített *Égig érhetne az ének*, minden Metropol-koncert záródala pedig kihagyhatatlan.

Sápadt a nap

Sápadt a nap a hideg föld felett
ősz van és tél jön hó és fagy
minden élő társhoz menekül
barátom, fázom egyedül
fázom barátom merre vagy?!

Sápadt a nap a hideg föld felett
fázom barátom elmentél
nem is élsz tán s minden hazugság
barátság sincs csak hazudták –
üres szívemben zúg a szél.

Matza Gyula 1974-ben, húszévesen

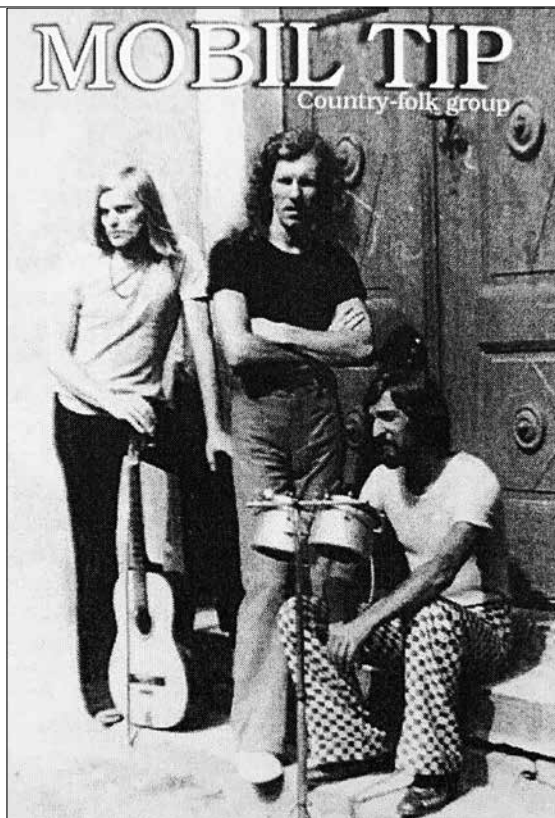

Pillanatkép

Minden vagyonom a vér virága
mindig rábízom az új reménnyel vártra

de még nem nyílt ki soha
még soha nem nyílt ki egészen
mint hordószónok néhány drága szót
ordítva szórom szét szirmait a szélben

s egy nap ölni fogok és meghalok
és nem történt semmi soha
a Föld csak forog tovább forog forog.

Portré a Körös-
parton 2017-ben

Burchard Pál,
Trifán László
és Matza Gyula
a Mobil Tip
együttesben

Mennyire szerettem volna

Virágnak hitted a virágot
kőnek a követ
az embereket embereknek

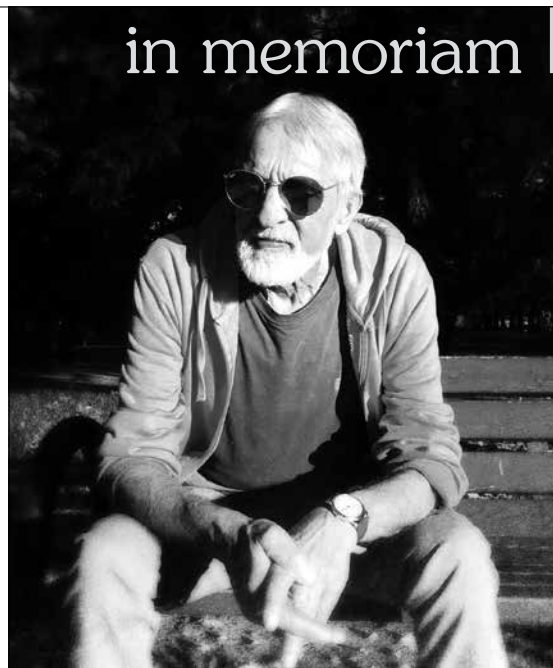
mennyit mesélhettem volna neked
mennyire szerettem volna mesélni

de te leszakítottad a virágot
elhajítottad a követ
és embernek érezted magad

és nem értetted a sírásom

Este a hegyen

A nap a könyvtár mögé esett, megnőttek
az árnyékok. Szerettem volna úgy maradni
ülve, hallgatva a semmit. Talán meghallottam
volna a szíved. Valahonnan a városból, a
gesztenyefák alól, egy kávézó sarkából,
egy sötét lépcsőházból, egy nyitott ablakú
szobából, valahonnan... Ültem, hallgattam
a semmit a város felett.
Otthagytam egy sóhajt: ha arra jársz,
lásd, hogy kerestelek.

Égig érhetne az ének

Földre dönthetne a bánat,
ha hinnék a ködnek, a sötét mocsárnak,
kettétörhetne, ó, a magány,
ha tudnám, hogy nincsen barátom még egy
jó néhány!

Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!
Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!

Számolgathatnék sok-sok évet –
mennyi szép tervem volt, s végül mivé lett...
Számonkérhetném, ki vétkes ezért,
de köszönj rám, tarts velem, s ez vigasz
mindenért!

Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!
Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!

Kézen foghatnánk, aki nincs velünk –
széjjel ne szakadjon az egész életünk...
Gyertyát gyújthatnánk, hogy égjen,
hogy megtalálhassuk egymást
a végtelen éjben!

Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!
Égig érhetne az ének,
ha jönnétek és énekelnétek!